

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 2019 r.
w sprawie zażalenia **K. R. i M. R.** na postanowienie z dnia 28 grudnia 2018 r.,
sygn. akt PR 4 Ds.[...] (RPS [...]) o odmowie wszczęcia dochodzenia,
wniosku Sądu Rejonowego w O. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 22 marca 2019 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt PR 4 Ds.[...] (RPS [...]), do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku powołano się na fakt, iż przedmiotowe postępowanie dotyczy adw. H. S. będącego członkiem Okręgowej Rady Adwokackiej w K., który od wielu lat wykonuje swój zawód na obszarze właściwości Sądu Okręgowego w K.. Jest nadto dobrze znany sędziom Sądu Rejonowego w O., niektórym także na gruncie towarzyskim.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy we wniosku nie przekonują bowiem, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny. Nie zachodzą więc wymagane przez art. 37 k.p.k., szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od właściwości miejscowej ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

Podnieść należy, że przedmiotem rozpoznania i oceny przez Sąd Rejonowy w O. mają być zażalenia na postanowienie zatwierdzone przez prokuratora Prokuratury Rejonowej (k. 36v) z dnia 28 grudnia 2018 r. odmawiające, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wszczęcia dochodzenia w sprawie nakłaniania w okresie od 4 grudnia 2017 r. do bliżej nieokreślonego dnia w miesiącu marcu 2018 r. w O., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru D.S. do popełnienia przez niego czynu zabronionego polegającego na spowodowaniu pobicia K. R. oraz M. R., tj. popełnienia czynu z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Z powyższego wynika, że w przedmiotowej sprawie postępowanie nie było prowadzone wobec określonej osoby czy osób i oznacza to, że postępowanie zażaleniowe będzie dotyczyć jedynie weryfikacji podstaw i zasadności wydania zaskarżonej decyzji.

W bogatym orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że sam fakt, że postępowanie dotyczy adwokata wykonującego zawód w obrębie sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego - jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – nie oznacza automatycznie, że zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 37 k.p.k. W tego typu sytuacjach sędziowie swoją postawą winni dowodzić, że wolni są od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a poprzez sprawne i wnikliwe rozpoznanie zażalenia budować autorytet wymiaru sprawiedliwości. W razie natomiast, gdyby sędziego i tego adwokata łączyła bliska znajomość na gruncie towarzyskim, w pierwszej kolejności zastosowanie winien znaleźć przepis art. 41 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.